

РЕШЕНИЕ

№ 2949

гр. София, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.04.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12559** по описа за **2021** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на И. И. А. срещу Решение от 03.11.2021 г., на СРС, НО, 101-ви състав, постановено по АНХД № 12025/2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-011398/07.07.2020 г., издадено от Началник група към СДВР, отдел „Пътна полиция“ - СДВР. Със същото на касатора е наложена глоба в размер на 50 лева, на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, предл. първо от ЗДВП за извършено нарушение на чл. 137а, ал. 1 от същия закон.

В касационната жалбата и представените на 03.02.2022 г. допълнителни съображения се съдържат оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на първоинстанционното решение поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК, поради което се иска неговата отмяна. Според касатора въззивният съд неправилно е приел, че в АНП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, едно от които е обстоятелството, че в АУАН и НП липсва част от задължителните законоустановени реквизити – „място, където е извършено нарушението“, поради което са нарушени изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. На следващо място твърди, че нито в АУАН, нито в НП е посочено в коя категория попада процесният автомобил. Цитираната в АУАН и в НП Наредба Из-2539 на МВР е посочена общо, без позоваване на конкретната правна норма, която

предвижда отнемане на определен брой точки. С молба от 08.04.2022 г. същият, поддържа жалбата и претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът по касационната жалба - СДВР – Отдел „Пътна полиция, не ангажира становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за основателност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд София - град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна по следните съображения:

Въз основа на събраните в хода на съдебното производство доказателства въззивният съд е приел за установено, че на 25.06.2020 г., около 11.26 часа в [населено място], по [улица]с посока на движение от [населено място] към [населено място], И. И. А. е управлявал личния си лек автомобил, марка „М. 6", с рег. [рег.номер на МПС] , без поставен обезопасителен колан при наличието му в автомобила. За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение, надлежно връчен на нарушителя, който го е подписал с възражения. Въз основа на него е издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са спазени разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, а в производството по ангажиране на административнонаказателната отговорност на нарушителя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. При установената фактическа обстановка по делото по безспорен начин се установява, че е налице извършено нарушение на чл. 137а, ал. 1 ЗДвП.

Решението е правилно, а наведените в касационната жалба доводи се явяват неоснователни.

Правилно СРС е приел, че процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган и в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила, водещи до опорочаване на същото и ограничаващи правото на защита на нарушителя. В констативната част на АУАН и в НП нарушението е описано достатъчно ясно и изчерпателно така, че да не

възниква никакво съмнение за наказаното лице или евентуално у съда, относно вида на нарушението, за което е повдигнато административнонаказателното обвинение, в това число и относно мястото, на което е извършено. В действителност СРС не е разгледал изрично доводът на жалбоподателя, относно твърдяно нарушение на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН обаче приемайки, че липсват съществени процесуални нарушения, водещи до отмяната на НП, може да се направи извод, че въззивният съд е счел, че посоченото „място на извършване на нарушението“ в констативната част на АУАН и НП, не е нарушение. Настоящият съдебен състав счита, че нарушението е безспорно, както е безспорно и неговото извършване. В хода на съдебното следствие е разпитан актосъставителят, който потвърждава написаното като констатации в АУАН. В тази връзка настоящият състав счита, че свидетелските показания са правилно кредитирани от СРС като безпристрастни, преки и ясни. Съставеният във връзка с извършената проверка АУАН е връчен на нарушителя, който го е подписал с възражение, обаче без конкретно да посочи, че е бил с колан. В постъпилото извън законоустановения срок по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН (в редакцията, в сила към момента на образуване на административнонаказателното производство) писмено възражение също не са наведени твърдения в този смисъл. Прави впечатление посочването, че „се е случвало да забрави поставянето на колана при потегляне на МПС“. Същият едва в жалбата до съда прави подобно твърдение, което обаче не подкрепя с никакви доказателства.

Относно липсата на посочена категория на МПС, което е управлявал касатора (във връзка с изброяването в чл. 137а, ал. 1 ЗДвП) се констатира, че действително категорията на МПС не е посочена нито в АУАН, нито в НП. Според чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. В. пропуск обаче, според настоящата касационна инстанция не е от категорията на съществените, който да води до незаконосъобразност на издаденото Наказателно постановление, тъй като не е довел по никакъв начин до нарушаване правото на защита на наказаното лице. Същото е наясно коя категория е моторното превозно средство, което управлява. От друга страна в АУАН и НП е посочено, че е управлявал лек автомобил, което описание е напълно достатъчно, за да стане ясно, че конкретното МПС е разполагало с обезопасителни колани. Очевидно лекият автомобил попада в категория М – чл. 149, ал. 1, т. 2 от ЗДвП: категория М са моторни превозни средства, които имат най-малко четири колела и са предназначени за превоз на пътници. Всички МПС от категория М включително М1, М2 и М3 са оборудвани с обезопасителни колани, които водачите са длъжни да използват. Предвид това от гледна точка на материална законосъобразност на процесното решение, настоящият съдебен състав изцяло споделя изводите на въззивния съд за безспорна установеност на извършеното нарушение както от обективна, така и от субективна страна. Установеното нарушение е правилно квалифицирани и е приложена съответната санкционна норма. Доколкото санкцията е във фиксиран размер, не е необходимо извършване на преценка за тежестта на нарушението, както и относно размера ѝ. СРС се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл. 14, ал. 1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл. 107, ал.1 НПК, вр. чл. 84 ЗАНН допустими доказателствени средства по

чл. 105, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, подложени на проверка по чл. 107, ал. 5 НПК вр. чл.84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Следва да се има предвид и, че „отнемането на контролните точки” не представлява наказание по смисъла на чл. 13 от ЗАНН, нито има характера на принудителна административна мярка, а е само средство за отчет. Отнемането е само една последица от извършеното нарушение, която възниква по силата на законовата норма - чл. 157 ал. 3 от ЗДвП, а не по силата на Наредба № І3-1959. В наказателното постановление се посочват конкретният брой отнети точки, т.е. само се констатира последицата, но отнемането не се налага като самостоятелно наказание от наказателното постановление, нито е мярка от контролните органи. С оглед изложеното, производството в тази част е следвало да бъде прекратено.

Предвид горното, настоящата касационна инстанция приема, че както във въззивното, така и в административнонаказателното производство не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, обуславящи отмяна на решението на СРС и на НП.

По посочените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение на Софийския районен съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК вр.чл.63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 03.11.2021 г., на СРС, НО, 101-ви състав, по НАХД № 12025/2020 г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на И. И. А. против Наказателно постановление № 20-4332-011398/07.07.2020 г., издадено от Началник група към ОПП- СДВР, В ЧАСТТА, с която на И. И. А. се отнемат 3 контролни точки на основание Наредба № І3-1939/17.12.2012 г.

ПРЕКРАТЯВА производството в тази му част.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

